

Cistita Interstitiala / Sindromul Vezicii Dureroase CI/SVD Interstitial Cystitis / Painful Bladder Syndrome IC/PBS

Cistita Interstitiala (CI) si Sindromul Vezicii Dureroase (SVD) sunt doua patologii foarte apropiate.

Sindromul Vezicii Dureroase reprezinta:

- durerea suprapubiana asociata cu umplerea vezicala,
- insotita de urinarea deasa ziua si noaptea
- in lipsa infectiei urinare si a altei patologii vezicale evidente.

Cistita Interstitiala se manifesta ca si SVD si asociaza si semne cistoscopice (glomerulatii si leziuni Hunner) si histologice (inflamatie si granulatie).

Prevalenta CI/SVD este apreciata la cca 0,7% in populatia generala.

Pacientii se pling de durere suprapubiana (si/sau uretrala) (cca 63%-92%) ce se accentueaza pe masura ce vezica se umple si se reduce imediat dupa urinare (57%-73%); prezinta urinare deasa, cu volume mici, determinata de dorinta de a evita durerea; au nocturie. Frecvent (>50%) pacientii relateaza agravari ale simptomelor la anumite alimente (citrice, condimente, cafea), stress, frig, contact sexual si au in istoric numeroase uroculturi sterile.

Investigiatiile trebuie sa excluda alte patologii in principal cele infectioase (sumar urina, urocultura) si tumorale (ecografie, cistoscopie). Cistoscopia cu prelevare de biopsii este necesara cind exista leziuni ale mucoasei vezicale (petesii care se agraveaza dupa distensie, hipertrofie de mucoasa).

Tratament

- comportamental
- oral – amitriptilina (singurul medicament oral utilizat in CI/SVD care a fost comparata cu placebo in studii clinice si cu eficienta dovedita)
- instilatii in vezica urinara – Cystistat
- au mai fost incercate ca tratamente introduse in vezica urinara: Capsaicina si Toxina Botulinica
- Hidrodistensia vezicii si/sau cauterizarea leziunilor, reprezinta o operatie facuta sub anestezie; este atit o metoda de diagnostic cit si de tratament.
- Cistoplastia de marie; derivatia urinara

**Mai multe informatii, forme de autoevaluare si programari
pentru consultatii puteti obtine de pe site-ul
WWW.CISTITA.RO**

Veziica HiperActiva VHA OverActive Bladder OAB

Veziica hiperactivă este un diagnostic clinic bazat pe prezența a două simptome, imperiozitatea micțională și urinarea frecventă (definiția ICS – International Continence Society).

Imperiozitatea micțională reprezintă senzația bruscă și puternică de a urina ce nu poate fi stăpînită decît greu și pentru scurt timp.

Acest simptom, imperiozitatea, este cel mai important in diagnosticul VHA cu toate că marea majoritate a pacienților vin la consultație afirmînd că urinează des și doar anamneza scoate în evidență imperiozitatea concomitentă.

Imperiozitatea este un simptom care nu trebuie să apară la un om normal decît în cazuri foarte rare, prezența ei cvasipermanent este considerată patologică.

În cazul urinării frecvente este mai greu de stabilit o limită clară între normal și anormal, de aceea doar asocierea acestor două simptome stabilește diagnosticul de vezică hiperactivă.

Tratamentele vezicii hiperactive sunt:

- Comportamentale – includ discutii despre modul in care pacientul consuma lichide, modul in care urineaza, locul in care lucreaza, situatiile de strss.
- Medicamente – calmante vezicale
- Fizioterapie – reeducarea mictiunii prin exercitii perineale si uneori stimulari electrice.

**Mai multe informatii, forme de autoevaluare si programari
pentru consultatii puteti obtine de pe site-ul**

WWW.CISTITA.RO